

[Ch. Petersen.]

har været nødvendigt at gennemføre, og Betingelserne for vor Samhandel med Udlandet er desværre ikke blevet bedre. At Valutaordningen, som oprindeligt blev krævet gennemført af Venstre og af Landbrugets Repræsentanter, har fremmet vor Eksporthandel og bidraget til at skabe Beskæftigelse samt til at bevare vor Betalingsbalance, derom er jeg og mit Parti ganske overbeviste. Vi mener ud fra dette Synspunkt, at Systemet bør opretholdes saa længe, som de Vilkaar, der ligger til Grund for det, er til Stede. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Den højtærede Handelsminister har jo lige gjort Rede for Enkelthederne. Lovforslaget har faaet en grundig Behandling i Folketinget, men nogen Enighed med Oppositionspartierne blev ikke opnaaet. Hvorledes det vil stille sig i dette høje Ting, vil vi faa at høre om lidt.

Jeg skal med disse Ord paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting.

Villemoes: Den højtærede Handelsminister sagde ved Forelæggelsen her for et Øjeblik siden, at han udbad sig en velvillig Behandling af dette Lovforslag. Jeg maa, for at der ingen Misforstaaelser skal være, bedrøve Ministeren med, at fra min Side kan der ikke blive Tale om nogen velvillig Behandling af Lovforslaget. Jeg er selvfølgelig klar over, at det store Problem, hvorledes Danmarks Handelsforhold med Udlandet skal ordnes, er et Problem, som mange mener at have Forstand paa; men at Sagen ikke er saa ligetil, bevises maaske netop bedst af de forskellige Opfattelser angaaende denne Sag, der er kommet frem i de sidste 5—6 Aar. At man ikke har kunnet naa til Enighed om den, er efter min Mening ogsaa Udtryk for, at den højtærede Handelsminister afgjort ingen Evner har som Forligsmægler mellem de forskellige Opfattelser. Og dette maa i høj Grad beklages, da eet er sikkert: gavnligt for Danmarks Forhold til Udlandet kan det ikke være, at den højtærede Minister ikke hidtil har kunnet faa Tilslutning til sit Forslag fra andre end Regeringspartiernes Medlemmer. I ældre Tid var det dog saaledes, at Ministrene ved Løsningen af en saa vigtig Opgave for vort Land som denne søgte at manøvrere paa en saadan Maade, at der i hvert Fald var Enighed om vort Forhold til Udlandet; men paa dette vigtige Omraade, der angaar vort Handels-

forhold til Udlandet, har det hidtil ikke været muligt for Ministeren at faa Tilslutning fra andre end fra sine egne, fra Regeringspartiernes Side.

Det forbauser mig, at man ønsker at bære Ansvaret for alle de Dispositioner, der skal foretages, hvad vor Import angaar, og at faa dette centraliseret hos en enkelt Person, hos den højtærede Handelsminister. Efterhaanden som Tiden gaar og vi har faaet forelagt og vedtaget det ene Forlængelsesforslag efter det andet, faar man — i hvert Fald jeg — det Indtryk, at den højtærede Handelsminister ligefrem er en Hund efter at komme til at paatage sig mere og mere Ansvar. Ellers forstaaer jeg ikke, hvorfor Ministeren sikrer sig mere og mere Magt ved hvert nyt Lovforslag.

Ministeren maa jo være en Stridens Mand, for ellers vilde han dog antagelig forsøge at finde Veje, der kunde tilfredsstille de Erhverv, der har med Im- og Eksport at gøre, hvilket den højtærede Minister netop undlader. Jeg kan til Nød forstaa, at Ministeren ikke vil imødekomme Ønsker fra mit Partis Side — ja, jeg kan maaske sige fra Oppositionens Side her paa Rigsdagen. Vi ved jo, at Ministeren har sit Flertal i Behold; fra to Amter, Bornholm og Færøerne, behersker han Stemmerne her i Tinget, i hvert Fald er det saadan, at de to Repræsentanter fra disse Amter stemmer for Ministerens Forslag eller dog hidtil har gjort det. Men heller ikke de store Erhvervsorganisationers Syn paa Sagen tager han Hensyn til. Det er kun ganske faa Aar siden det lød fra Regeringspartiernes Side: Vi maa i hvert Fald have et Apparat, og der er jo ingen andre, der kan sætte noget bedre i Stedet for det Valutacentralsystem, vi nu engang har her i Danmark — man mente brugslagt: noget andet, der er forsvarligt og brugeligt. Det maatte vel saa være Meningen, at naar andre Forslag fremkom, vilde disse blive prøvet. Men alligevel, naar de store Erhvervsorganisationer for Handel, Haandværk, Industri, Søfart o. s. v. eller kort udtrykt Byerhvervene anviser andre Veje, ligesom Landbrugserhvervet for længst har gjort det, og naar yderligere mit Parti her paa Rigsdagen — for øvrigt ogsaa Det konservative Folkeparti — fremsætter Ændringsforslag, tages der overhovedet ikke Hensyn dertil, absolut ikke. Dersom den højtærede Minister vilde optage de Tanker til alvorlig Overvejelse, som mit Parti i de sidste Par Aar har fremsat i Forslags Form, kunde der dog maaske findes en nogenlunde tilfredsstillende Udvej.

Den gældende Lov udløber jo først den